

Teški oblici kriminala psihopata

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 15 | Nivo: Fakultet za specijalnu edukaciju i rehabilitaciju, FASPER

Kada se ima u vidu da su u osnovi psihopatije dva faktora: agresivni narcizam i antisocijalni životni stil (Hare, 1993), kao i da je viktimizacija i zloupotreba drugih modus vivendi psihopata, onda je jasno zašto oni prednjače, i po broju, i po učinku, u teškim oblicima kriminala. Ova kategorija prestupnika se ne specijalizuje, pa nema oblasti kriminala u kojoj nije zastupljena, a pogotovu kada je reč o teškim deliktima. Nalazimo ih među prevarantima, industrijskim kriminalcima, ekspertima za pranje novca, među trgovcima belim robljem, razbojnicima, teroristima, članovima organizovanog kriminala, narko dilerima, ratnim zločincima, serijskim ubicama, silovateljima, pedofilima, kulturnim liderima, kanibalima...

DOPRINOS PSIHOPATIJE TEŠKIM OBLICIMA

KRIMINALA

Bogata empirijska evidencija, zvanične statistike, kriminalistički izveštaji i studije o načinu izvršenja ozbiljnih krivičnih dela, kao i sudska praksa, navode nas na zaključak, da većinu teških krivičnih dela svih vrsta, počinje psihopatski kriminalci, pa zbog toga oni zahtevaju više pažnje, od bilo koje druge kategorije kriminalaca.

Psihopate su kvalitativno različiti, i po kriminološkim karakteristikama i po psihološkim obeležjima, u odnosu na sve druge prestupnike. Oni imaju distinktivne kriminalne karijere, s obzirom na broj i tipove krivičnih dela koje počinje, ali i u odnosu na uzrast od koga počinju da se bave kriminalom. Izgleda da je prestupničko ponašanje psihopata motivisano različitim faktorima, u odnosu na nepsihopate, što rezultira time da je tzv. "bihevioralna topografija" njihovog kriminalnog ponašanja takođe različita.

Faktori ličnosti ili socijalno-psihološki faktori, kojima se opisuje antisocijalno ponašanje, uopšte, ne mogu se primeniti na psihopate. Ma kakvo ispitivanje kriminala mora uključiti diskusiju o distinktivnoj ulozi psihopatije, jer su implikacije psihopatije za krivično-pravni system veoma ozbiljne, o čemu svedoče: duga, bogata raznovrsna kriminalna karijera psihopatskih prestupnika, visoka zastupljenost teških oblika kriminala među njihovim deliktima, izrazito visok recidivizam i potpuni neuspeh svih dosadašnjih pokušaja njihovog tretmana.

Budući da je jedan od veoma značajnih simptoma psihopatije perzistentno, često i raznovrsno antisocijalno i protivzakonito ponašanje, koje počinje na ranom uzrastu, nije iznenađujuće što je kriminal psihopata, po intenzitetu i posledicama, znatno teži i kompleksniji u odnosu na kriminal nepsihopata. To se najbolje može videti na primeru nasilnih delikata. Naravno, nasilje nije neuobičajena pojava u prestupničkoj populaciji, ali psihopate i tom pogledu, dominiraju. Oni počinje neuporedivo više violentnih prestupa, dok su na slobodi, ali i dok su zatvoru, nego ostali kriminalci.

Za psihopate su nasilje i pretnje podesan način da dođu do onog što žele (novac, čulna uživanja, socijalna moć isl.) da prevaziđu trenutnu ljutnju, bes, frustriranost, pa i depresiju. Oni nasilju pribegavaju bez ikakvih inhibicija, u potpunosti indifirentni u odnosu na posledice na žrtvu.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com